

ดวงตาที่สามของความรู้ (ปัญญา) เป็นพื้นฐานของความสุขและความสงบในชีวิต

เพลง: ผู้คนในทุกวันนี้อยู่ในความมืด ...

โอม ชานติ ในเพลงที่ลูกได้ยินว่าเราอยู่ในความมืด อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้โลกคิดว่าเรามีความรู้แจ้งเป็นอย่างมาก (ในความสว่างมาก) มีการรู้แจ้งมากมาย! เราสามารถขึ้นไปบนดวงจันทร์ เราสามารถเดินทางไปยังท้องฟ้าและดวงดาวได้ มีอะไรบ้างที่ผู้คนทำไม่ได้ในทุกวันนี้? เมื่อเห็นทุกสิ่งเหล่านี้ผู้คนก็คิดว่ามีการรู้แจ้งเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตามในเพลงนั้นบอกว่า: เราอยู่ในความมืด ดังนั้นในแง่ใดที่มีความมืด ในเมื่อพวกเขา กำลังทำการวิจัยเป็นอย่างมากและมีความกล้าที่จะไปยังดวงจันทร์และดวงดาว? ในขณะที่มีทุกสิ่งนี้พวกเขาไม่ได้มีสิ่งที่ลูกต้องการในชีวิต ชีวิตที่ควรจะต้องไปด้วยความสุขและความสงบซึ่งไม่ได้เป็นเช่นนั้น ผู้คนไม่ได้ก้าวหน้าไปในประเด็นนี้ใช่ไหม? แทนที่พวกเขาจะประสบกับความสุขและความสงบในชีวิต ความทุกข์และความไม่สงบกลับเพิ่มมากยิ่งขึ้น: สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าผู้คนยังมีน้อยลงน้อยลงในสิ่งที่พวกเขาต้องการ มีความมืดในแง่หนึ่ง เวลานี้เพียงแค่ว่าในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้านพวกเขาสามารถมองเห็นสิ่งต่างๆในที่อื่นได้ พวกเขาสามารถพูดคุยกับคนอื่นได้ พวกเขาทำทุกสิ่ง เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ แต่ก็ยังไม่มีสิ่งที่เราเรียกว่าความสุขและความสงบในชีวิต มีความมืดในแง่หนึ่ง และเหตุนี้เองที่ผู้คนในทุกวันนี้อยู่ในความมืด วันนี้ผู้คนกำลังสร้างยารักษาโรคจำนวนมากและหาวิธีการรักษาความเจ็บป่วยและโรคภัยต่างๆ แต่ถึงกระนั้นจำนวนผู้ป่วยก็ยังเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และดังนั้นความทุกข์และความไม่สงบก็ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สำหรับพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: ท่านต้องมาในเวลาไหน! พวกเขา กำลังร้องเรียกหาใคร? พวกเขาไม่ได้ร้องเรียกหาใครคนหนึ่งสำหรับสิ่งนี้ พวกเขาเรียกร้องหาพระเจ้า ผู้คนไม่มีสิ่งใดที่จะให้ เมื่อเราพูดคำว่า “ผู้คน” นักปราชญ์ นักบุญ และดวงวิญญาณยิ่งใหญ่ทั้งหมดรวมอยู่ในนี้ด้วย ผู้ที่ลูกคิดว่าเขาจะไปนั้นตัวเขาเองก็ยังเป็นมนุษย์และมนุษย์ทุกคนก็อยู่ในความมืด และเหตุนี้เองเราจึงไม่สามารถพบสิ่งที่เราต้องการได้ ดังนั้นเราจึงร้องเรียกหาพระเจ้าและร้องเพลงด้วยเช่นกันว่า: ท่านเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด อย่างไรก็ตามเราตาบอดในลักษณะใด? สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าเราไม่ได้มีดวงตาที่เราจะมองเห็น แม้ว่าเราจะมีดวงตาที่ทำให้เราสามารถมองเห็นทรัพย์สินสมบัติวัตถุสิ่งของและทุกสิ่งทุกอย่างได้ เราก็ไม่ได้มีดวงตานี้ซึ่งเรียกว่าดวงตาของความรู้ เราไม่ได้มีดวงตาหรือปัญญาเพื่อดูว่าเราสามารถนำความสุขและความสงบอย่างสมบูรณ์เข้ามาในชีวิตของเราได้อย่างไร อย่างไรก็ตามดวงตาของความรู้มันจะไม่ติดอยู่ที่นี้ (บนหน้าผาก) เพราะดวงตาที่สามของเทพถูกแสดงให้เห็นในภาพของเทพ บางคนคิดว่าบางทีอาจจะมีความรู้ที่มีสามตา อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่มีสามตาเช่นนั้นไม่สามารถมีอยู่ได้ จะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องประดับที่ได้มีการอธิบายไว้ในภาพ มนุษย์ไม่สามารถที่จะมีสามตาได้ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเทพหรือเป็นเป็นใครที่ไหน คือมนุษย์ที่เป็นเทพและมนุษย์ที่เป็นปีศาจ นั่นคือคุณสมบัติของมนุษย์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่ารูปแบบของมนุษย์จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่นที่ใครจะมีสี่แขนหรือใครจะมีสามตา หรือที่ว่าถ้าบางคนเป็นปีศาจก็จะมีบางสิ่งที่แตกต่างออกไปในรูปของเขา เมื่อผู้คนไม่มีคุณสมบัติเขาก็ถูกเรียกว่าปีศาจ และเมื่อเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด 16 องค์สมบูรณ์ ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงในคุณสมบัติของเขาแล้ว เขาหรือเธอก็เป็นเทพ อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีความแตกต่างใดๆในการสร้าง(รูป) ของร่างกาย: แน่นอนว่าจะมีความแตกต่างในคุณสมบัติของพวกเขา ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เต็มไปด้วยคุณธรรมหรือข้อบกพร่อง หรือลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าความสูงส่งหรือความคดโกง เงื่อนไขหรือข้อกำหนดทั้งหมดนี้ใช้กับพฤติกรรม

มีความหมายอยู่เบื้องหลังของสี่แขน แขนสองข้างของผู้หญิงและแขนสองข้างของผู้ชาย ดังนั้นเมื่อชายและหญิงมีความบริสุทธิ์พวกเขามีมณฑลสองชั้นของการเป็นภาพลักษณ์ที่มีสี่แขนที่แสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ของอาณาจักร เมื่ออาณาจักรเช่นนั้นมียุ ผู้ชายและผู้หญิงทุกคนก็มีความสุขในอาณาจักรนั้น ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงแสดงให้เห็นด้วยภาพลักษณ์ที่มีสี่แขน และพวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าวันที่มี 10 หัว นี่ก็เป็นสัญลักษณ์เช่นกัน แต่ไม่มีใครที่มี 10 หัวได้ นี่เป็นสัญลักษณ์ของกิเลส เมื่อมีกิเลสที่มันบริสุทธิ์ก็จะมีกิเลสทั้งห้าของผู้หญิงและกิเลสทั้งห้าของผู้ชายรวมกัน พวกเขาได้แสดงให้เห็นถึง 10 หัว เมื่อชายและหญิงไม่บริสุทธิ์โลกก็ไม่มีความสุขอย่างมาก และเมื่อชายและหญิงบริสุทธิ์โลกก็มีความสุข เมื่อผู้คนบริสุทธิ์พวกเขาจะมีสุขภาพดีอย่างธรรมชาติ อาจมีความแตกต่างในการสร้างรูปลักษณะหรือความงามตามธรรมชาติ

แต่ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะมีสามตาหรือมี 10 หัว

พ่อพูดว่า ดูซิ นี่คือดวงตาแห่งความรู้ ด้วยดวงตาแห่งความรู้นี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถบรรลุถึงความสุขและความสงบได้ตลอดเวลา ที่นี้มนุษย์ทุกคนต่างเหนื่อยล้าจากการแสวงหา ยิ่งพวกเขาแสวงหามากเท่าไรความทุกข์และความไม่สงบก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ดูซิ พวกเขากำลังแสวงหาความสุขและพวกเขาก็ยังคงทำสิ่งที่ก่อให้เกิดความทุกข์มากยิ่งขึ้น เพียงแค่มองดูระเบิด ฯลฯ ที่พวกเขาได้ประดิษฐ์ขึ้นมา ถ้าวิทยาศาสตร์นี้ถูกนำมาใช้ในทางที่ดีขึ้นพวกเขาก็สามารถสัมผัสกับความสุขจากสิ่งต่างๆมากมาย อย่างไรก็ตามพวกเขามีสติปัญญาที่หย่าขาดในเวลาของการทำลายล้าง และเหตุนี้เองงานทั้งหมดที่ทำโดยปัญญาเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ผิด นี่คือเวลาสำหรับการทำลายล้างและเหตุนี้เองสติปัญญาจึงทำทุกสิ่งที่ผิด พวกเขาคิดเกี่ยวกับการทำลายล้างโลกเท่านั้นและเหตุนี้เองจึงกล่าวว่า “สติปัญญาที่หย่าขาดในเวลาของการทำลายล้าง” สติปัญญาหย่าขาดจากอะไร? จากพระเจ้า. ดังนั้นเวลานี้ไม่มีใครมีความรักต่อพระเจ้า ทุกคนมีความรักต่อมายา

แล้วบางคนก็คิดว่าสิ่งที่พวกเขาเห็นด้วยตาของพวกเขาคือมายา ที่แม้กระทั่งร่างกายเหล่านี้ก็เป็นมายา โลกนี้คือมายา ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัตินี้คือมายา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่มายา แม้กระทั่งเทพก็มีความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติ แม้กระทั่งเทพก็มีร่างกายและพวกเขาก็มีอยู่จริงในโลกด้วยเช่นกัน แล้วสิ่งนั้นคือมายาหรือ? ไม่ กิเลสทั้งห้ากล่าวได้ว่าเป็นมายา กิเลสคือมายาและมายาทำให้เกิดความทุกข์ ความมั่งคั่งและทรัพย์สินสมบัติไม่ใช่สิ่งที่ก่อให้เกิดความทุกข์ ความเจริญรุ่งเรืองเป็นวิธีสำหรับความสุข แต่ใครทำให้ความเจริญรุ่งเรืองนั้นไม่บริสุทธิ์? กิเลสทั้งห้า (มายา) ที่ทำสิ่งนั้นเพราะกิเลสในรูปของมายาทุกสิ่งจึงกลายเป็นเหตุแห่งความทุกข์ เวลานี้มีความทุกข์จากความมั่งคั่ง ความทุกข์จากร่างกาย ความทุกข์ได้รับจากทุกสิ่งเพราะมายาอยู่ในทุกสิ่ง เหตุนี้เองพ่อพูดว่า เวลานี้จงกำจัดมายาออกไปแล้วลูกจะได้รับความสุขตลอดกาล จากร่างกายของลูก จากความมั่งคั่งของลูก และจากโลก เช่นเดียวกับที่เหล่าเทพได้ทำไว้

การที่จะได้รับความปลอดภัยจากมายานั้นไม่ได้หมายความว่าลูกจะต้องออกจากร่างกาย หรือที่ลูกจะไม่กลับมาสู่โลกนี้ มีบางคนคิดว่าโลกนี้คือมายา หรือที่พวกเขาพูดว่าโลกนี้เป็นภาพลวงตา แต่โลกไม่ใช่ภาพลวงตา โลกคงอยู่ตลอดไป มันได้รับการทำให้ผิดพลาด เป็นเพราะกิเลสที่ผู้คนกลับมาไม่มีความสุข เวลานี้โลกนี้ต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ โลกนี้เคยบริสุทธิ์และเทพเคยอาศัยอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์นั้น พวกเขาเช่นกันก็เป็นมนุษย์ในโลกนี้ โลกของเหล่าเทพไม่ได้อยู่ข้างบน เมื่อมนุษย์เราเคยเป็นเทพโลกนั้นถูกเรียกว่าสวรรค์ มนุษย์เราเป็นชาวสวรรค์ นั่นคือช่วงเวลาแห่งสวรรค์และคนรุ่นต่อๆมาของเราก็อยู่ในสวรรค์ เราต้องเข้าใจทุกสิ่งเหล่านี้และจบสิ้นมายา นั่นคือเราต้องเอาชนะมายา เพราะแม้กระทั่งความมั่งคั่งก็หามาได้จากการกระทำที่อยู่บนพื้นฐานของกิเลสที่เต็มไปด้วยความทุกข์ เนื่องจากร่างกายถูกสร้างขึ้นมาจากกิเลส กิเลสเป็นโรคร้าย ยังคงมีความตายก่อนเวลาอันควรซึ่งมีความทุกข์ มิฉะนั้นร่างกายของเราจะไม่เป็นโรค ไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควรเพราะพวกเขาถูกสร้างขึ้นมาจากพลังของความบริสุทธิ์ (ปราศจากกิเลส) เวลานี้พวกเขาถูกสร้างขึ้นมาจากกิเลสและเหตุนี้เองที่ทำให้มีความทุกข์ในสิ่งนั้น เวลานี้เพื่อที่จะพ้นจากความทุกข์นั้น และเพื่อที่จะทำให้โลกนี้มีความสุข ผู้คนจึงร้องเรียกหาผู้เดียวนั้น (ดวงวิญญาณสูงสุด) ดูซิ เวลานี้พ่อกำลังให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ (ความเข้าใจ) ซึ่งเราจะต้องซึมซับไว้ในสติปัญญาของเรา เราบราห์มินมีดวงตาที่สามของความรู้ เทพไม่ได้มี ก่อนหน้านั้นเราเป็นสุทร สูทรหมายถึงผู้ที่ชื่องแะอยู่ในกิเลส เวลานี้จากการมีกิเลส เราก็ได้ก้าวเข้าสู่หนทางของความบริสุทธิ์ ดังนั้นเราจึงกลายเป็นบราห์มิน เพียงบราห์มินเท่านั้นที่มีดวงตาที่สาม และเมื่อเราเป็นเทพเราจะสัมผัสสัมผัสกับบริวารวาล เทพไม่จำเป็นต้องมีดวงตาของความรู้ และเหตุนี้เองเครื่องประดับทั้งหมดที่พวกเขาแสดงให้เห็นด้วย - หอยสังข์ กรงจักร จทา และดอกบัว – เป็นของบราห์มิน ไม่ใช่เทพ

นี่คือหอยสังข์ของความรู้ แต่ในหนทางของบักดี(หนทางของความจงรักภักดี)พวกเขาได้นำเอาสิ่งทั้งหมดเหล่านี้มาใช้ทางกายภาพ จทาหมายความว่าเราได้เอาชนะกิเลสทั้งห้า กงจักรเป็นของสี่ยุค ตอนแรกเราเป็นเทพแล้วเราก็ตกลงมา เวลานี้พ่อได้มายกระดับพวกเราให้สูงส่งขึ้นอีกครั้ง เวลานี้เราได้สิ้นสุดวงจรของเราแล้ว ดังนั้นนี่คือวงจรของการสำนึกในตนเอง นั่นคือตนเองมีภาพที่มองเห็นของตนเอง บางคนอาจถามว่าโลกกลับมาเก่าได้อย่างไร โอ้ นี่เป็นกฎธรรมชาติ ทุกสิ่งต้องเก่าด้วยกาลเวลา เมื่อบางสิ่งเก่าแล้วสิ่งใหม่ก็จะถูกสร้างขึ้นมา ต้องเข้าใจสิ่งต่างๆเหล่านี้ วัตถุทุกอย่างและทุกสถานการณ์มีกฎธรรมชาติของตัวเอง และเหตุนี้เองเราจึงต้องเพียรพยายามและยกระดับตนเองให้สูงส่ง เราต้องกลับมาใหม่ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่า: เมื่อพ่อมีอยู่จริง แล้วทำไมท่านจึงปล่อยให้เราดกต่ำ? ท่านไม่ได้ให้เราตกต่ำ แต่ถ้าเราไม่ตกต่ำแล้วพ่อก็จะยกระดับเราให้สูงส่งขึ้นมาได้อย่างไร? เป็นเพราะเราที่ได้ตกลงมาท่านจึงมา ท่านได้รับการจดจำอย่างเป็นผู้ชำระล้างความไม่บริสุทธิ์ ถ้าไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์แล้วเราจะพูดว่าท่านเป็นผู้ที่ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ได้อย่างไร? เราต้องกลับมาไม่

บริสุทธิ์แล้วเราต้องกลับมาบริสุทธิ์ และจากนั้นเราจะต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์จากความบริสุทธิ์ นี่คือวัฏจักรหรือวงจร และดังนั้นเราจึงต้องเข้าใจวงจรนี้และเราต้องทำให้ตัวเราเองบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เราต้องกลับมามีค่าแก่การกราบไหว้บูชา เพราะด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่เราได้รับการยกย่อง การยกย่องเป็นของผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้น และคือผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ดังนั้นจึงต้องมีทั้งสอง - ผู้ที่กลายเป็นสิ่งนั้นและผู้เดียวที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น ไม่ใช่ผู้เดียวที่ทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้นคือคนเดียวกับผู้ที่กลายเป็นเช่นนั้น “ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณสูงสุดคือดวงวิญญาณ” ไม่ใช่เช่นนั้นใช่ไหม? ผู้ที่เป็นเช่นนั้นและผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นแตกต่างกัน และเหตุนี้เองลูกต้องไม่สับสนกับสิ่งเหล่านี้ เราต้องกลายเป็นสิ่งนั้น เราต้องยกระดับตัวเองให้สูงส่ง เราต้องเพียรพยายาม พยายามและทำให้เราเข้าใจว่าความพยายามที่แท้จริงคืออะไร อะไรคือความพยายามสำหรับการบรรลุผลที่สูงส่ง? ท่านมาและสอนพวกเราถึงสิ่งนั้น ตลอดเวลานี้ไม่มีใครสอนเราว่าจะเพียรพยายามเช่นนั้นได้อย่างไร เพราะทุกคนที่สอนก็ติดกับอยู่ในวงจร เวลานี้ผู้เดียวที่กำลังยกระดับพวกเราให้สูงส่งได้มาแล้ว และท่านได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่เราต้องทำเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง มากเท่าที่เราดูดซึมสิ่งนี้เราจะได้รับรางวัลตามนั้น เรามีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของเรา สำหรับสิ่งนี้เราต้องใส่ใจกับสิ่งที่เราต้องทำและความพยายามของเราที่เราต้องทำ วงจรต้องดำเนินต่อไปในเวลาของมันเอง

เวลานี้พอได้มาแล้วเพื่อดำเนินงานที่สูงส่งเช่นนั้นและเราจะต้องได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากสิ่งนั้น พระคริสต์ พระพุทธเจ้า หรือใครก็ตามที่มาก็ได้ดำเนินงานของพวกเขา อย่างไรก็ตามงานเหล่านั้นแตกต่างกัน พวกเขาเข้ามาในช่วงที่เราอยู่ในสภาพของการลง เวลานี้เป็นช่วงที่เรากำลังขึ้นไปและดังนั้นเราต้องเข้าใจเวลาด้วยเช่นกัน นี่คือเวลาที่ทุกดวงวิญญาณจะต้องกลับไป เมื่อพวกเขากลับขึ้นไปข้างบน ผู้ก่อตั้งศาสนาที่เข้ามาในยุคทองแดงและยุคเหล็กต้องลงมา ดังนั้นพวกเขาต้องลงมา พวกเขาต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์จากความบริสุทธิ์ และเหตุนี้เองจึงไม่สามารถกล่าวได้ว่าพวกเขาเป็นผู้ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ไม่เลย เป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นคือท่านพาทุกดวงวิญญาณไปสู่อิสรภาพและการหลุดพ้น และเป็นความรับผิดชอบของผู้เดียวเท่านั้น ไม่ว่าดวงวิญญาณจะยิ่งใหญ่เพียงใด เมื่อดวงวิญญาณนั้นลงมาเป็นครั้งแรกเขาก็บริสุทธิ์แล้วเขาก็ต้องลงมา เพราะวงจรหมุนไปในทางนั้นและดังนั้นเขาจึงต้องลงมา ตามเวลาของแต่ละคนทุกคนจะต้องผ่านวงจร ดังนั้นเวลานี้จึงเป็นเวลาที่会上ไป และมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่เป็นเครื่องมือที่จะพาพวกเราขึ้นไป ดังนั้นเวลานี้เราต้องประกาศสิทธิ์นั้นจากพ่อ อัจชะ

เวลานี้ลูกกำลังหารายได้มหาศาลที่นี้ จากหนึ่ง ลูกมีรายได้ร้อยเท่าหรือพันเท่า เมื่อลูกทำอะไรบางอย่างด้วยความกระตือรือร้นลูกจะได้รับรางวัลจากความกระตือรือร้นนั้น ผู้ที่ทำบางสิ่งภายใต้การถูกบังคับ ผู้ที่ทำบางสิ่งด้วยความยากลำบากมากเป็นเพราะพวกเขามีความทุกข์กับสิ่งนั้น หรือพวกเขากำลังทำสิ่งนั้นเพื่อไ้อวด พวกเขาได้รับรางวัลตามนั้น หลายคนคิดว่าโลกควรรับรู้เกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้ทำ เมื่อมีบางคนให้ทาน พวกเขาทำสิ่งนั้นเพื่อแสดงให้ทุกคนเห็น เพื่อที่ว่าทุกคนจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ พลังครั้งหนึ่งของการให้ทานนั้นสูญหายไป และเหตุนี้เองการให้ทานอย่างแฝงตัวจึงมีนัยสำคัญเป็นอย่างมาก มีพลังในสิ่งนั้น ลูกได้รับรางวัลมากขึ้น ในขณะที่โดยการแสดงให้เห็นสิ่งนั้นค่าของมันจะลดลง ดังนั้นมีวิธีการทำสิ่งนี้ มีปัญหของการทำทุกสิ่งในลักษณะที่ สาโทกูนิ ราโจกูนิ หรือ ทาโมกูนิ เราจะทำให้การกระทำของเราสูงส่งได้อย่างไรและเราควรทำทุกสิ่งเพื่อที่จะทำให้โชคของเราสูงส่งได้อย่างไร? ดังนั้นลูกจำเป็นต้องรู้ถึงวิธีที่จะทำเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ถ้าลูกเคลื่อนไปในทางที่ดีแล้วโชคของลูกก็จะกลับมาสูงส่งอย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน อัจชะ

ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก บัพดาดา และ มามา แต่ลูกที่สุดแสนหวาน ที่ดีมาก และที่มีค่า

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่มีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นเดียวกับพ่อ “ทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัด” หมายถึงการมีทัศนคติให้คุณประโยชน์สำหรับทุกดวงวิญญาณ นี่คือสิ่งที่หมายถึงการเป็นนายผู้ให้คุณประโยชน์โลก ไม่ใช่ว่าจะจะให้คุณประโยชน์กับตัวลูกเองหรือดวงวิญญาณที่มีขีดจำกัดซึ่งลูกได้เป็นเครื่องมือให้กับพวกเขาเท่านั้น แต่ลูกมีทัศนคติให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน ผู้ที่เคลื่อนไปในขณะที่มีความพอใจกับความก้าวหน้าของตนเอง กับการบรรลุผลของตนเอง และความพอใจของตนเองเป็นผู้ให้คุณประโยชน์กับตนเอง อย่างไรก็ตามผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดและผู้ที่อยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดกล่าวได้ว่าเป็นนายผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกเช่นเดียวกับพ่อ

คติพจน์: ผู้ที่รักษาคใจให้มั่นคงในการสรรเสริญและการประณาม ในความเคารพและการดูถูก ในคุณประโยชน์และการสูญเสียกล่าวได้ว่าเป็นดวงวิญญาณโยคี

*** โอม ชานติ ***